

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה של פסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator										א
מימרא	מאן דאמר	כ	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
(דברי הימים ב' כ"ח) הוא המלך אחז - הוא ברשעו מתחילתו ועד סופו.											■	א.י.
(דברי הימים א' א') אברם הוא אברהם - הוא בצדקו מתחילתו ועד סופו											■	א.י.
(שמות ו') הוא אהרן ומשה - הן בצדקן מתחילתן ועד סופן.											■	א.י.
(שמואל א' י"ז) דוד הוא הקטן - הוא בקטנותו מתחילתו עד סופו, כשם שבקטנותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בתורה - כך במלכותו הקטין עצמו אצל מי שגדול ממנו בחכמה.											■	א.י.
המלך אמר רב: שמלך מעצמו.	[רב]										■	א.י.
אמרי לה לשבח, ואמרי לה לגנאי.											■	א.י.
אמרי לה לשבח - דלא הוה איניש דחשיב למלכא כוותיה											■	א.י.
ואמרי לה לגנאי - דלא הוה חזי למלכותא, וממונא יתירא הוא דיהב וקם.											■	א.י.
מהדו ועד כוש רב ושמואל											■	א.י.
הודו בסוף העולם וכוש בסוף העולם	חד אמר: [רב/שמואל]										■	א.י.
הודו וכוש גבי הדדי הוו קיימי, כשם שמלך על הודו וכוש - כך מלך מסוף העולם ועד סופו.	וחד אמר: [רב/שמואל]										■	א.י.
כיוצא בדבר אתה אומר (מלכים א' ד') כי הוא רדה בכל עבר הנהר מתפסח ועד עזה, רב ושמואל:											■	א.י.
תפסח בסוף העולם ועזה בסוף העולם	חד אמר: [רב/שמואל]										■	א.י.
תפסח ועזה בהדי הדדי הוו קיימי, כשם שמלך על תפסח ועל עזה - כך מלך על כל העולם כולו	וחד אמר: [רב/שמואל]										■	א.י.
שבע ועשרים ומאה מדינה, אמר רב חסדא: בתחילה מלך על שבע, ולבסוף מלך על עשרים, ולבסוף מלך על מאה.	[רב חסדא]										■	א.י.
אלא מעתה, (שמות ו') ושני חיי עמרם שבע ושלושים ומאת שנה, מאי דרשת ביה?											!	א.י.
שאני הכא דקרא יתירא הוא, מכדי כתיב מהדו ועד כוש, שבע ועשרים ומאה מדינה, למה ליל - שמע מינה לדרשה.											!	א.י.
שלשה מלכו בכיפה, ואלו הן: אחאב, ואחשורוש, ונבוכדנצר.	תנו רבנן:										■	א.י.
אחאב - דכתיב (מלכים א' י"ח) חי ה' אלהיך אם יש גוי וממלכה אשר לא שלח אדני שם לבקשך וגו', ואי לא דהוה מליך עלייהו - היכי מצי משבע להו?											■	א.י.
נבוכדנצר - דכתיב (ירמיהו כ"ו) והיה הגוי והממלכה אשר לא יתן את צוארו בעול מלך בבל.											■	א.י.
אחשורוש - הא דאמרן											■	א.י.
(סימן שס"ד)											■	א.י.
ותו ליכא?											!	א.י.
והא איכא שלמה											!	א.י.
לא סליק מלכותיה.											!	א.י.
הניחא למאן דאמר מלך והדיוט, אלא למאן דאמר מלך והדיוט ומלך, מאי איכא למימר?											!	א.י.
שלמה מילתא אחריתא הוה ביה, שמלך על העליונים ועל התחתונים שנאמר (דברי הימים א' כ"ט) וישב שלמה על כסא ה'.											!	א.י.
והא הוה סנחריב, דכתיב (ישעיהו ל"ו) מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מיד?											!	א.י.
הא איכא ירושלים דלא כבשה.											!	א.י.
והא איכא דריוש דכתיב (דניאל ו') דריוש מלכא כתב לכל עממא אמאי ולשניא די דירין בכל ארעא שלמכון ישגא											!	א.י.
הא איכא שבע דלא מלך עלייהו, דכתיב (דניאל ו') שפר קדם דריוש והקים על מלכותא לאחשדרפניא מאה ועשרין.											!	א.י.

disputants ♦ חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < מובאה של פסיקה קודמת- story מעשה- O	statement ■ מימרא- challenge קושיא- ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
key-מקרא:	

מגילה-בגילה נקראת		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
והא איכא כורש, דכתיב (עזרא א') כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ה'									ז		◊
התם אשתבוחי הוא דקא משתבח בנפשיה.									!		◊
(אסתר א') בימים ההם כשבת המלך											◊
וכתיב בתריה בשנת שלוש למלכו.									ז		
מאי כשבת - לאחר שנתיישרה דעתו. אמר: בלשצר חשב וטעה, אנא חשיבנא ולא טעינא.	רבא:								!		◊
מאי היא?								א			
דכתיב (ירמיהו כ"ט) כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם, וכתיב (דניאל ט') למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה. חשוב ארבעין וחמש דנבוכדנצר, ועשרים ותלת דאיל מרודך, ותרתי ידיה - הא שבעים, אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו.									!		◊
ונבוכדנצר מנלן דארבעין וחמש שנין מלך?									ז		◊
גלו בשבע, גלו בשמונה, גלו בשמונה עשרה, גלו בתשע עשרה. גלו בשבע לכיבוש יהויקים - גלות יהויכין, שהיא שמונה לנבוכדנצר. גלו בשמונה עשרה לכיבוש יהויקים גלות צדקיהו שהיא תשע עשרה לנבוכדנצר	דאמר מר:								!		◊
שנה ראשונה כיבש נינוה, שניה כיבש יהויקים	דאמר מר:								!		
וכתיב (ירמיהו נ"ב) ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכין מלך יהודה בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכתו את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אתו מבית הכלוא									!		◊
תמני ותלתין ושבע - הרי ארבעין וחמש דנבוכדנצר. ועשרין ותלת דאיל מרודך - גמרא, ותרתי ידיה - הא שבעין. אמר: השתא ודאי תו לא מיפרקי, אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו.									!		◊
היינו דקאמר ליה דניאל: (דניאל ה') ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה הייתיו קדמך, וכתיב (דניאל ה') בה בלילאי קטיל בלשאצר מלכא [כשדאי] וכתיב (דניאל ו') ודריוש מדאא קבל מלכותא כבר שנין שתין ותרתיין.									!		
אמר: איהו מיטעא טעי, אנא חשיבנא ולא טעינא. מי כתיב למלכות בבל? לבבל, כתיב. מאי לבבל, - לגלות בבל. כמה בצירן - תמני. חשיב ועייל חילופיהו. חדא דבלשצר, וחמש דדריוש וכורש, ותרתי ידיה הא שבעין.									!		◊
כיון דחזי דמלו שבעין ולא איפרוק, אמר: השתא ודאי תו לא מיפרקי, אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו. - בא שטן וריקד ביניהן והרג את ושת.									!		◊
והא שפיר חשיב?									ז		
איהו נמי מיטעא טעי, דאיבעי ליה למימני מהרבות ירושלים.									!		◊
סוף סוף כמה בצירן - חד סרי, איהו כמה מלך - ארביסר, בארביסר ידיה איבעי ליה למיבני בית המקדש אלמה כתיב (עזרא ד') באדין בטלת עבדות בית אלהא די בירושלם									ז		
שנים מקוטעות הוו.	רבא:								!		◊